

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XII. ročník, september - október 2012, 5. číslo

6. ročník

SMOLENICKÉ FARSKÉ DNI

8.-9. septembra 2012

Udeľovanie sviatosti pomazania chorých, SFD 2010

Sväté omše počas Farských dní:

V predvečer sviatku Narodenia Panny Márie 7. septembra 2012 (piatok)

17.30 - Smolenická Nová Ves
19.00 - Smolenice

V sobotu 8.9.2012 na sviatok Narodenia Panny Márie, patrónky nášho kostola

10.30 - Smolenice
18.00 - Smolenice (s pomazaním chorých)

V nedeľu 9.9.2012 na hody

7.30 - kláštor
9.00 - Smolenická Nová Ves
10.30 - hodová

BLAHOŽELANIA

V týchto dňoch oslávil **85.** narodeniny náš páter vdp. Jozef Lefler. Za jeho obetavú takmer každodennú službu pri vysluhovaní sviatosti zmierenia mu vyprosujeme Božie požehnanie, zdravie, silu a pokoj v duši.

30. narodeniny oslávil aj jeden z našich mladších kňazov, vdp. Michal Kollár, ktorého súčasným pôsobiskom je Šaľa. Želáme veľa síl, nadšenia a radosti v náročnej, ale krásnej a tak veľmi potrebné kňazskej službe.

red

„Jeden deň v Tvojich nádvoľoch je lepší, než iných tisíce.“ (Ž 84)

Farské dni sú dňami celej farnosti. Ako jednotlivcov, tak aj jednotlivých „skupín“, ale pre obohatenie všetkých a hlavne na oslavu Boha. A tak aj celý program Smolenických farských dní chceme smerovať k Nemu.

Prvý piatok v mesiaci je priestor pre našu osobnú duchovnú obnovu – aj cez zmierenie s Bohom, prijatie Eucharistie a adoráciu. V sobotu, keď budeme sláviť titul nášho farského kostola je to oslava Boha za dar Panny Márie – patrónky našej farnosti.

Popoludňajší program je priestorom na otvorenie sa Božej milosti, ktorá sa chce dotknúť každého človeka – a teda aj každého z nás, keď jej dáme priestor. Bude priestor na stretnutie s ľuďmi žijúcimi v komunite Emanuel či už počas oficiálneho programu alebo po ňom – priestor spoznávania, ako rôznorodo môžu ľudia prežívať svoju vieru na ceste za spoločným Cieľom.

Pri večernej sv. omši to bude priestor na prijatie Božej posily do života pre tých, čo sú skúšaní chorobami či vekom, aby našli v Ježišovi Kristovi svojho Pána i Pomocníka.

Nedeľa bude priestorom na oslavu Ježišovej poslednej večere, kríža ale hlavne zmŕtvychvstania, ktoré je ústredným tajomstvom a hlavným bodom ohlasovania celej Cirkvi.

Nedeľňajšie popoludnie bude priestorom na oslavu Boha za dar Mons. Jozefa Medového, ktorého nám pripomenie Roberto Serafini, autor knihy o živote a diele tohto nášho rodáka. A ako v prvotnej Cirkvi – v sobotu večer aj v nedeľu po prezentácii knihy bude priestor na agapé – stretnutie farskej rodiny pri stole, ktorý nám má pripomenúť zjednotenie nielen nás s Bohom ale aj medzi sebou navzájom.

Aj keď do Smolenických farských dní sú zapojení ľudia z farnosti a bude ich to stáť tiež určitú obetu a námahu, pre väčšinu z nás je to priestor na oslavu Boha a načerpanie nových duchovných síl.

Preto aj mottom tohtoročných Smolenických farských dní je citát: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.“ (Mt 11,28)

Patrik Bacigál

Program pre deti počas SFD 2012 bude v sobotu 8. septembra od 8.30 do 10.30 hod. na fare. Téma: Sv. Cyril a Metod

Lurdy 2012 - Ruženec s Bernadettou

Tohtoročná hlavná téma Lúrd je modlitba ruženca s Bernadettou. Aj tento rok sa vypravili dobrovoľníci zo Slovenska na cestu do Lúrd. Tento rok sme boli zo Smoleníc dve. Dária už po 17. ty krát a ja prvý krát. Pridali sa k nám ešte dve dobrovoľníčky. Naša cesta ubíhala pokojne a rýchlo. Prvú noc nám ubytovanie poskytli sestry cisterciánky v Magdenau (Švajčiarsko). Druhý deň cesty sme strávili na Švajčiarskych dialniciach. V nasledujúcu noc nás prichýlili poľskí priatelia v Ženeve. Tretí deň nás čakal najväčší úsek trasy, ktorá viedla cez Francúzsko. Večer sme s nečakaným predstihom prišli do nášho cieľa. Už o pol deviatej sme vykladali batožinu z auta. Po trojdňovej ceste nás čakal zaslúžený odpočinok v hotelovej izbe. Nasledujúce ráno nám určili naše služby. Dária pomáhala na stanici, kde vítala prichádzajúcich pútnikov. V Lurdoch sa kladie dôraz na to, aby sa každý, kto príde, dobre cítil. Ďalšia išla pomáhať do kúpeľov, a zvyšné dve sme boli zadelené do nemocničnej kuchyne. Naša služba bola síce náročná, ale myslím, že oveľa viac sme získali ako sme vložili. Naše jazykové bariéry sa pomocou srdečných úsmevov búrili a pocit, že sme vítaní sa nedal prehliadnuť. Každá z nás si prežila svoj vlastný oslovujúci zážitok, z ktorého bude čerpať po celý nasledujúci rok. Pre nás bolo asi najväčším príjemným prevrpením stretnutie sa s mladou slovenskou lekárkou, ktorá pracovala v kúpeľoch a vďaka nej sme mali možnosť modliť sa spoločnú modlitbu ruženca po slovensky pred všetkými pútnikmi. Okrem práce sme mali možnosť aj stretávanie sa s inými dobrovoľníkmi, nadväzovania priateľstiev a čas na modlitbu. V Lurdoch sa diali dennodenne tisíce malých zázrakov a asi tým najväčším bolo, že aj my sme mohli byť súčasťou tejto Lurdskej rodiny. Chcela by som sa poďakovať OZ C.A.R.D.O, ktoré nás organizačne zastrešilo a vďaka nim sme išli do Lúrd ako slovenský dobrovoľníci. Ďakujeme aj za ďalšiu finančnú a duchovnú pomoc. Povzbudzujeme všetkých, ktorí by mali chuť, aby neváhali a na budúci rok sa odhodlali vydať na dobrovoľnícku púť!

Bea Hajičková

Modlime sa s Komunitou Emanuel**Sobota 8. septembra 2012 od 16.00 do 20.00 hod. v kostole Narodenia Panny Márie v Smoleniciach**

Manželia Drdulovi, SFD 2010, svedectvo na tému: „Sme iní, sme tu, aby sme žili...“

Milí spolufarníci!

Dovoľte, aby sme Vám predstavili katolícku Komunitu Emanuel - spoločenstvo našich sestier a bratov, v ktorom spolu s nimi 12 rokov kráčame za Pánom.

Komunita Emanuel vznikla v Paríži v roku 1972 z modlitbovej skupiny charismatickej obnovy. Zakladateľmi sú Pierre Goursat (1914 – 1991), filmový kritik a vtedy študentka medicíny – Martina Catta (stále žijúca v Paríži). Meno Emanuel pochádza z biblického verša a znamená „Boh s nami“ (Mt 1,23). Pre členov Komunity to znamená poznať Ježiša ako stred každodenného života a „žiť vo svete, ale nebyť zo sveta“ (Jn 17, 15 – 16).

Sme komunitou všetkých stavov – slobodní, manželia, kňazi a osoby zasvätené v celibáte kráčame spolu, aby sme slúžili Cirkvi a Bohu. Administratívne centrum Komunity Emanuel je v Paríži, duchovné v meste Paray-le-Monial – v meste zjavení Najsvätejšieho srdca Ježišovho sv. Margite Márii Alacoque. Komunita je prítomná vo viac ako 60 krajinách sveta a má viac ako 7 000 členov z toho 4 biskupov, mnohých kňazov, seminaristov a osoby zasvätené v celibáte. Vo svete má 4 evanjelizačné školy pre mladých ľudí, v ktorých sa už vystriedalo niekoľko desiatok mladých Slovákov. Pápežskou radou pre laikov bola Komunita uznaná ako verejné združenie veriacich. Svätý otec, Benedikt XVI. pri audiencii adresoval v roku 2011 členom Komunity tieto slová: „Vo svete, častokrát dezorientovanom a hľadajúcom nové dôvody pre život, svetlo Kristovo musí byť prinesené ku všetkým. Buďte preto uprostred ľudí dneška horlivými misionármi Evanjelia, so životom hlboko zakorenenejším v Kristovi. Buďte zanietení v ohlasovaní Božieho slova.“

Na Slovensku je Komunita od roku 1992 a v súčasnosti má 103 členov po celom Slovensku – z toho 4 kňazov, 1 seminarista, 2 zasvätené sestry, manželské páry a slobodných. 17 rokov na Slovensku usporadúva stretnutie pre mladých ľudí s názvom On je živý (najbližšie bude 1. – 3. marca 2013 v Nitre), manželské obnovy, Večere milosrdenstva, modlitbové skupiny. Viac o nás sa dozviete na www.emmanuel.sk, www.onjezivy.sk.

V auguste 2012 sme spolu s členmi z celého sveta oslávili Jubilejný rok v Paray le Monial, kde sme sa modlili za všetkých, ku ktorým nás Pán pošle a tento mesiac ste to Vy – Smoleničania. Sme radi, že Vám môžeme ponúknuť našu službu - modlitbovú pomoc na Vaše úmysly a tak osláviť narodeniny Matky Emanuela i našej Matky spoločne s Vami.

Prijmite pozvanie Srdca Ježišovho a nechajte sa ním posilniť! Nech je oslávené Najláskavejšie srdce Ježišovo!

ČO KOKRÉTNE VÁM PONÚKAME?

Od 16.00 budeme v kostole v Smoleniciach ponúkať modlitbu príhovoru na Vaše úmysly. To znamená, že ak pridete a budete chcieť, dvaja až traja členovia Komunity sa budú modliť spolu s vami na Váš úmysel a vyprosovať Božiu milosť a pomoc vo viere, že kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Ježišovom mene, Pán je uprostred nich.

Od 17.00 bude vystavená Sviatosť Oltárna k poklone, kde spoločne budeme prosiť Pána, aby nám dal pocítiť jeho milosrdenstvo a uzdravujúcu moc jeho Lásky, osobitne však budeme myslieť na všetkých chorých, starých alebo zranených. Vyprosovať tiež budeme uzdravenie pre naše vzájomné vzťahy. Adorácia Pána v Eucharistii bude sprevádzaná hudbou a modlitbou, vďaka ktorej sa pripravíme na prijatie sviatosti pomazania chorých s vrúcejšou vierou a láskou.

Počas hodinovej adorácie bude možnosť napísať svoj úmysel na lístok a ten vložiť do košíka s prosbami. Súčasne si budete môcť vytriahnuť papierik s citátom Božieho Slova.

Aj počas adorácie budete môcť požiadať o modlitbu príhovoru, ktorá sa bude konať pri Lurdskej jaskynke. Súčasne budú v kostole k dispozícii viacerí kňazi – na požehnanie, rozhovor, spoveď.

O 18. – tej hodine začne svätá omša, počas ktorej bude chorým a starším ľuďom udelená sviatosť pomazania chorých. My ostatní môžeme s vierou prosiť o pomoc pre našich drahých, ktorí nechcú, nevládzu alebo nemôžu prísť.

Po svätej omši Vám budú ešte viacerí bratia a sestry z Komunity k dispozícii na modlitbu príhovoru alebo na rozhovor.

Ak po svätej omši prijmete pozvanie pána dekana na pohostenie na fare, radi sa tam s Vami stretneme!

Za všetkých slúžiacich bratov a sestry: Andrej a Terézia Drdulovi

Rodinné a farské spoločenstvo

Dobre fungujúce farské spoločenstvo by sa dalo porovnať s rodinou, v ktorej má každý svoje miesto, myslí sa na jednotlivých členov, rešpektujú sa potreby všetkých a každý určitým spôsobom zveľaďuje spoločný rodinný život.

Otec je hlavou rodiny, má rešpekt a autoritu. Jeho úlohou je chodiť do práce a zarábať peniaze. Ak sú deti malé zostáva s nimi matka doma, ponúka deťom svoju prítomnosť, lásku, nehu, trpezlivosť. Ponúka pocit bezpečia a láskavého útočiska. Má svoju úlohu v domácnosti, keď sú všetci hladní a niekto musí variť, prať, upratovať... Keď príde otec z práce, hoci je unavený, nedá to na seba zbrať. A keď sa deti za ním hneď hrnú mu porozprávať všetky zážitky, ktoré počas celého dňa zažili, s kým sa stretli, čo nakreslili, je rád, trpezlivo ich počúva. Takto spolu udržiavajú väzby a tešia sa zo vzájomnej prítomnosti.

Niekoľko mi raz povedal, že keď mali malé deti, nepotrebovali ani kino, ani televízor. Taká bola s nimi zábava! Detský smiech a radosť z hry, tancovania, spievania nehnradí žiadna komédia. Deti prinášajú do rodiny svoju detskosť, nevinnosť, čistotu. Ak sa im rodičia venujú, všímajú si ich potreby, tolerujú a snažia sa prispôbiť ich režimu, sú odmenení úsmevom, smiechom a nekončnou láskou.

Každý človek je originál. Má svoje dobré vlastnosti, nadanie, ale aj nedostatky. Múdri rodičia sa snažia dobré vlastnosti rozvíjať a zlé umenšovať. Ako keby to bolo také jednoduché! Najväčším a najplyvnejším vzorom pre deti sú ich rodičia. Ako sa správajú rodičia, ako a čo rozprávajú, to budú po čase opakovať aj ich deti.

V dobre fungujúcej rodine každý člen niečo dáva a niečo si berie. Napríklad prispieva svojim časom a venuje sa prácam v domácnosti, pomáha nakupovať. Starší súrodenec sa zahrá s mladšími súrodencami futbal. Otec prinesie mame kvety, občas uvarí večeru, zoberie deti na bicykel. Idú spolu navštíviť starých rodičov, ktorí sa potešia ich návšteve aj pomocnej ruke.

Kto tvorí farské spoločenstvo? Kňaz, farár v ňom má svoju úlohu istú a nezastupiteľnú. Vedie bohoslužby, sobáša farníkov, krstí, spovedá, slúži pohreby... Farník je veriaci človek, ktorý chodí do kostola a snaží sa žiť podľa božích prikázaní v kostole aj mimo kostola. Farníci z rovnakej farnosti sa stretávajú v rovnakom kostole, o ktorého chod sa treba starať. Niekoľko musí povysávať, poumývať, priniesť kvety, ožehliť obrusy, ornáty, popolievať kvety okolo kostola, starať sa o nástenky. Poumývať okná na fare, opraviť kľučky na dverách. Prečo nie ja?

To, že hrá organ počas sv. omše, niekto číta čítania a prosby nie je samozrejme. Ten niekto prichádza za každým na chór a sakristie a ponúka svoj voľný čas a svoje schopnosti. Niečo by nám na sv. omši chýbalo, ak by nehral organ a nemal kto čítať.

Každý z farníkov si vyberá, čo môže urobiť vo svojej farnosti. Ide o tisíc drobností, ktoré sú dôležité a príjemnú nám spoločné chvíle. Mnoho ľudí sa modlí za farnosť, mnoho ľudí, ktorí sú chorí a nemožní ponúka aspoň jeden desiatok ruženca za svojich priateľov z kostola. Čo môžem svojej farnosti ponúknuť ja?

Marianna Hudcovičová

Vďaka našim speváckam

Každý z nás sa už niekedy zúčastnil pohrebných obradov. Bez našich obetavých speváčok by pohrebné obrady nemali tú dôstojnosť, ktorú majú teraz. Tieto skromné ženy prinášajú obetu, akú si vie len málokto predstaviť. Za každého počasia, či prší, svieta slnko, fúka vietor... Či je to ich rodinný príslušník alebo nie je...

Za túto ich službu im patrí veľká vďaka. Vyprosujeme im veľa zdravia a sily, aby mohli túto službu vykonávať ešte dlhé roky.

V mene nielen nášho Klubu dôchodcov, ale aj v mene ostatných farníkov a ostatných Smoleničanov im vyprosujeme na príhovor Božej Matky pomoc, posilu a požehnanie do ďalších rokov.

G.B.

SFD 2007, Beseda s kňazmi (Marianna Hudcovičová, vdp. M.Mrva, vdp. T.Sloboda, vdp. J.Vittek, vdp. J.M.Košč)

SFD 2007, koncert

Smolenickí farníci s pátrom Vellom

Druhý prázdninový týždeň sa osem smolenických farníkov stretlo na duchovnom seminári s p. Eliasom Vellom, exorcistom z Malty.

P. Elias päť dní poukazoval na skryté pôsobenie Zlého v dnešnej dobe. Úlohou seminára bolo vniesť svetlo do postupov zlého ducha, ktorý sa snaží odpútať pohľad človeka od Boha a zamerať sa na seba.

Často si vyberáme diabla namiesto Boha. Jedným zo spôsobov je, keď sa obrátíme o pomoc na človeka (mágia, okultizmus), namiesto obrátenia sa k Bohu.

Druhým spôsobom útokov zlého ducha je závislosť na hriechu. Napr. závislosť na žiarlivosti, závislosť na žiadostivosti, závislosť na nenávisti, závislosť na neodpustení atď... Diabol ovláda ducha a pri posadnutosti sa prejavuje vplyv zlého aj v ovládaní jeho tela.

Zlý na nás útočí cez obyčajné veci, aby sme stratili pokoj, vyrovnanosť a tak nás upútava na seba samých a odpútať od Boha. Nemáme sa však čoho obávať, ak sa usilujeme o život s Bohom. Koniec koncov diabol je už porazený.

Diabol je vlastne hlúpy, nevie prestať, stále bojuje proti nám, je závislý na nenávisti, nemôže prestať v tomto boji, jeho cieľom nie je človek sám o sebe, ale jeho odlúčenie od Ježiša. Ak nie som Ježišovým nasledovníkom, diabol nemá dôvod útočiť na mňa, už nebojuje, lebo som jeho. Ježišovi nasledovníci sú pod väčším vplyvom diabla. Všetci sme v duchovnom boji. Ak si to neuvedomujeme, alebo to ignorujeme, je to neobozretné a ďalšie plus pre diabla.

Centrom nášho duchovného života je Ježiš, ktorý prišiel na tento svet, aby nás zachránil. Nestačí celý život len prežiť, ale musíme rásť v Ježišovi.

Pane, otvor nám oči, otvor nám srdcia, ovládni naše mysle, ovládni našu vôľu, aby sme sa nebúrili voči pravde, aby sme prijali pravdu úplne, aby sme mali silu povedať Ti áno.

Adriana Dobšovičová

PREZENTÁCIA KNIHY

Nedeľa 9. septembra 2012 o 15.00 hod.

v Kostole Narodenia Panny Márie v Smoleniciach

Roberto Serafini: MONS. JOZEF MEDOVÝ

(Sľub z lásky k Bohu)

Je pre mňa nesmiernou ctou predstaviť vám knihu, ktorú som napísal na počesť vášho rodáka Mons. Jozefa Medového. Bol to muž, ktorý sa narodil v tejto obci, no rôzne okolnosti ho proti jeho vôli odlúčili od jeho najbližších, od rodiny a od domoviny. Počas dlhých deviatich mesiacov som bádala, skúmal dostupné materiály, spravil rozhovory s rôznymi ľuďmi, čítal knihy a robil veľa iných činností, aby som odhalil čo najviac faktov o živote Mons. Jozefa. Dôvod môjho pokusu o udržanie živej spomienky na Mons. Medového je vysvetlený v samotnej knihe, ktorej názov je „JOZEF MEDOVÝ Sľub z lásky k Bohu“ (Youcanprint Edizioni, preklad Zuzana Kukučková).

V týchto niekoľkých riadkoch by som rád vyjadril nasledovné: keďže som spolu s ním pôsobil dlhé roky vo farnosti sv. Františka z Assisi v Cerenove v Taliansku, v poslednej farnosti, v ktorej žil a vykonával svoje poslanie, môžem zodpovedne prehlásiť, že som mal možnosť spoznať ho aj ako kňaza, aj ako prostého človeka, či po ľudskej, ako aj duchovnej stránke. Z našej spolupráce sa zrodilo veľké priateľstvo, ktoré sa v priebehu nasledujúcich rokov stále viac prehľbovalo. Jeho nezištná pomoc, ktorú mi poskytoval v prípadoch, keď som ju potreboval, bola pre mňa hybnou silou na vykonanie skutku, ktorý by zostal v priebehu budúcich rokov večným svedectvom jeho dobroty a štedrosti. Vďaka mojim výskumom som objavil viaceré skutočnosti o malých aj veľkých skutkoch, ktoré Mons. Jozef s láskou vykonal, či už pre taliansku, alebo pre slovenskú cirkev a ktorým sa podľa môjho názoru nevenovala náležitá pozornosť. Ale ak si spomenieme čo i len na jednu jeho veľkú zásluhu, a to ako počas komunistického režimu prispel k realizácii inštitútu, v ktorom mohli študovať stovky mladých, detí slovenských emigrantov, už to by bolo dostatočným dôvodom na to, aby sme mu vyjadrili svoju obrovskú vďaku a aby aj našim pričinením zostal v pamäti ľudí. Moja kniha je aj poctou Smoleniciam a jej obyvateľom, ktorým z celého srdca ďakujem, pretože udržali nažive pamiatku na túto výnimočnú osobnosť. Mons. Jozef chcel žiť vo svojej rodnej dedine po vysvätení za kňaza, no nemohol; a to bolo najväčším utrpením v jeho živote. Láska k Slovensku však v jeho srdci nikdy nevyhasla, to môžem potvrdiť.

Roberto Serafini

Účastníci duchovnej obnovy s pátrom Vellom, foto ad

Africký recept

Opäť zdravím z Tanzánie! Rozmýšľala som, s čím by som sa s vami tentokrát rada podelila, akým pestrofarebným zážitkom z Tanzánie vás obohatila.

Na príležitostných potulkách južnou Tanzániou som spolu so Zuzi navštívila živé mesto Iringu. Už z diaľky sa na miernom kopčeku týčila katedrála, preskúmali sme ju zvnútra, zvonku a nakoniec oddychovali na schodoch hrejúc sa na teplých lúčoch slnka. Asi by mi nikto neveril, že v tomto meste sa dá triasť od zimy! Ak si Afriku predstavujete len ako neznesiteľne horúci svetadiel, veľmi rada vás vyvediem z omylu. Na niektorých miestach teplota v noci klesá až k nule, veď ako by sa na Kilimanjare udržal fad a sneh? Dokonca v kráľovstve Lesotho v južnej Afrike sa dá počas našich letných mesiacov lyžovať! Ale späť. Zrazu prichádza malá guľatúčka rehoľná sestra Giorgiana, slušne ju zdravíme Pochválený buď Ježiš Kristus v swahilčine. Nedá jej, že tak plynule hádzeme swahilské frázy a púšťa sa s nami do reči. Ani sme sa nenazdali a namiesto schodov už sedíme v konvente a popíjame čaj v spoločnosti ďalších sestier. Zisťujeme výhodné možnosti ubytovania v meste a kde si môžeme nechať vaky, kým si pozrieme vychýrené múzem v neďalekej dedinke s originál lebkou ospevovaného náčelníka kmeňa Hehe. Sestry pokukujú jedna po druhej a zrazu sa spytujú na naše obľúbené jedlo, bez zaváhania chlíme z úst: banány! Pohostinnosť nemá hraníc a sestry nás dojmajú nielen pozvaním na večeru, ale k stravovaciemu balíčku pridávajú i noc v konvente grátis! Ošľahané životom v Tanzánii vieme, že nemôžeme odmietnuť, naopak s nadšením prijímame ich návrh tešiť sa na nové dobrodružstvo. A verte či neverte v klástore dokáže byť veru riadna sranda. Nechceme len tak nečinne posedávať a čakať, kedy sa zjaví večera a tak sa zapájame do pracovného procesu. Pochtivo sledujem, čo presne, koľko, kedy a kde sa pridáva, čím sa dochucuje, koľko sa varí, či praží. Za šupania rajčín a miešania omáčky vyspevujeme tradičné slovenské songy ako Vretienko mi padá či A ja taká dzivečka a pridávame i ukážku ľudového tanca. Sestry nechcú zostať nič dlžné a prihadzujú tradičný tanec a spev kmeňa Hehe. Smejeme sa jedna cez druhú pri pražení cibule a vřakovakej zeleniny. Doteraz som si myslela, že sladké banány sa pripravovať s mäsom nedajú, ale očividne som sa mylíla. Pripravujeme ich spolu s bravčovým a banány na varenie zase s hovädzím mäsom (na Slovensko sa dovážajú len žlté sladké banány, ale v afrických končinách rastú i zelené banány, ktoré su určené na varenie a chutia obdobne ako naše zemiaky). Výpadok elektriny postihuje južnú Tanzániu rovnako ako strednú a tak večer trávime romanticky pri sviečkach. Aby sme náhodou na africké skvelé ženy nezabudli, točíme video. Jedna po druhej sa začnú okúňať, upravovať, chichotať až vypuknú v nezadržateľný smiech a my spolu s nimi. Ráno nám ešte po omši dožičili bohaté raňajky a my sme sa s našimi túlavými topánkami pobrali ďalej. Ak máte chuť experimentovať a okrem tradičného hodového obeda chcete pripraviť niečo nezvyčajné, nechajte sa inšpirovať receptom z tanzánskych končín podľa sestry Pripájam ten so sladkými banánmi.

Pre cca 4 osoby potrebujeme: 10 kusov tvrdších banánov, 1 väčší zázvor, 5 strúčikov cesnaku, 3 mrkvy, čili, 10 až 12 väčších rajčín, 300g bravčového/hovädzieho mäsa, sol'

Najprv si nakrájame mäso na väčšie kocky a uvaríme alebo upečieme, taktiež banány pripravujeme osve, ošúpané banány a nakrájané na štvrtky opražíme na oleji do zlatista. Príprava omáčky: cesnak spolu so zázvorom rozdrvíme na hladko a dôkladne opečieme na oleji, pridáme nadrobno nakrájanú mrkvu, pražíme, pridáme sol', čili podľa chuti, zalejeme prepasírovanými rajčinami a necháme minimálne 20 až 30 min. variť, pokiaľ sa nevytvorí hustá omáčka, nakoniec pridáme mäso a banány a krátko povaríme, až vznikne hustejšia masa/kaša. Prajem vám dobrú chuť! Ak sa nájde kulinársky odvážlivec, dajte vedieť v budúcom čísle, ako vám chutila tanzánska kuchyňa.

Želám všetkým farníkom, aby sa u vás vaši hostia cítili minimálne tak dobre ako my u tanzánskych sestier. Nech sú vaše príbytky naplnené pokojom a láskou, aby sa každý návštevník túžil vrátiť opäť k vám. Požehnaný čas hodov!

EB

ŠTATISTIKA

Krsty:

neboli

Sobáše:

Martin Borčín a Anežka Radková, 28.07.2012 v Smoleniciach

Jaroslav Viťazka a Viera Turancová, 17.08.2012 v Smoleniciach

Lukáš Bago a Eva Lošonská, 25.08.2012 v Smoleniciach

Pohreby:

Ján Štibraný, narodený 05.07.1965, zomrel 21.07.2012, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi

Peter Piškula, narodený 08.11.1946, zomrel 15.08.2012, pochovaný v Smoleniciach

Anna Polkorábová, r. Stupáková, narodená 14.02.1924, zomrela 22.08.2012, pochovaná v Smoleniciach

Helena Oravcová, r. Zaťková, narodená 26.04.1930, zomrela 22.08.2012, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi

Leonard Blážo, narodený 12.12.1949, zomrel 28.08.2012, pochovaný v Smoleniciach

Namiesto viete, že:

Nedávno sme mali stretnutie redakčnej rady. Rozprávali sme aj o blížiacich sa farských dňoch. Trošku sme hodnotili a spomínali na tie minulé farské dni. Bolo ich už niekoľko. Popri rozprávaní ktosi dal otázku, či vôbec má zmysel túto akciu usporadúvať. Nielenže sú hody, ale ľudia často majú veľa iných povinností, pre ktoré sa často podobných kresťanských akcií nezúčastňujú. Najhorší dôvod sú však predsudky. Určite poznáte dedinské reči typu: „A čo tam pôjdem, šak čo si budú myslieť, že nemám doma roboty?“ Alebo „Já tam nemôžem ísť, keď vidím toho neznaoha, čo predtým nechodzil do kostela a ščúl sa tam vystrkuje!“ alebo aj „Jáj, to zas tí kádéháci něčo vymýšľajú“. Nechcem nikoho kritizovať, pretože aj ja by som niekedy mala od všetkých a od všetkého pokoj a často riešim otázku *Ísť, či neísť?* Je tu však to ALE! Moja vzdialená teta žila od malička v Amerike. Vždy nám rozprávala ako u nich v kostolnom zbore mali „párty“, ako sa navštevujú, stále sa tam niečo deje, stretnú sa s ľuďmi z kraja, ako ona hovorila - to znamenalo zo Slovenska a nedela v kostole nebola len povinná návšteva kostola, no a počas týždňa farnosť žije tiež. Asi pred rokom na televíznej stanici PRIMA COOL (v súčasnosti ho vysielala aj JOJ plus Dom snov) začali dávať veľmi zaujímavý program, ktorý má názov Vitajte Doma! Najprv sa zdalo, že je to program len o bývaní, pretože ide vlastne o to, že určite rodine postavia a zariadia dom. Sú to však také rodiny, ktoré sa ocitli vo veľkých problémoch, napr.: rodina s tromi deťmi, ktorej otca zastrelili, rodina, ktorá prišla o všetko pri nejakej prírodnej katastrofe a veľa ďalších rodín, ktoré majú veľa naozajstných problémov, bojujú s chorobami, násilím, chudobou a všetkým možným. Tieto rodiny do televízie prihlásia často aj ľudia z farnosti a potom ešte ako dobrovoľníci pomáhajú pri stavbe domu. Bývajú to metodisti, anglikáni, bapťisti, katolíci a podobne. Pomáhajú si a povzbudzujú sa. Sú ako jedna veľká rodina. Je veľmi zaujímavé sledovať, ako tieto komunity žijú v spoločnosti. Človeku nie je dobre samému, ani nebol na to stvorený. Vždy je lepšie, ak sa je s kým podeliť o starosti aj radosti a viete, že na vás niekomu záleží. Postarajte sa aj my, aby sa niekto okolo nás cítil dobre. Ako je to v našej farnosti, môžeme zistiť možno práve na týchto farských dňoch.

Miroslava Gregušová

Ovocie ducha

Som šokovaný neschopnosťou ľudí navzájom sa pochopiť, mať sa vzájomne radi, byť spolu šťastní. Média nás denne zaplavujú senzáciami a katastrofami. Na konferenciách sa márne hľadá porozumenie. Zdá sa, že nik nie je ochotný zmierením prispievať k mieru. Akoby nik nebol ochotný sa zmeniť.

Každý by rád začal u toho druhého. Každý chce žalovať, domáhať sa spravodlivosti, brať na zodpovednosť. Uviazli sme v Babylone. Sme posadnutí duchom Babylonu, duchom zmätku a temnoty.

Nemôžeme sa pokúsiť vytvoriť ticho, hľadať ducha svetla, ducha lásky, Ducha Božieho? Keď v našom srdci začne prebývať Boh, budeme prinášať jeho nádherné ovocie.

Ovocie ducha je:

láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, priateľskosť, dobrota, vernosť, miernosť, trpezlivosť a jednoduchosť.

„Nezabúdaj na radosť“ Phil Bosmans, pripravila Mária Hodulíková

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ján Jakubec, Ivana Štibraná. Zahraničný spravodajca v Shelui Emília Bihariová. Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života. Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.